

sygn. akt: II Cz 584/14

POSTANOWIENIE

Dnia 28 listopada 2014 r. **Sąd Okręgowy w Bydgoszczy Wydział II Cywilny - Odwoławczy**

w następującym składzie:

Przewodniczący: **SSO Irena Dobosiewicz (spr.) SO Bogumił Goraj**

SO Maria Leszczyńska

po rozpoznaniu w dniu 28 listopada 2014 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku wierzyciela D. K.

z udziałem M. C.

o nadanie klauzuli wykonalności przeciwko małżonkowi dłużnika

na skutek zażalenia wierzyciela

od postanowienia Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 15 lipca 2014r. sygn. akt XII Co

5385/14

postanawia:

oddalić zażalenie.

Na oryginale właściwe podpisy

Sygn. akt II Cz 584/14

UZASADNIENIE

Wnioskodawczyni D. K. wniosła o nadanie klauzuli wykonalności wyrokowi Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 19 czerwca 2013 r. w sprawie I C 529/13 przeciwko małżonce dłużnika J. C.- M. C.z ograniczeniem jej odpowiedzialności do majątku objętego wspólnością majątkową.

W uzasadnieniu podniosła, że wierzytelność stwierdzona powyższym tytułem powstała w wyniku doznania przez nią urazu biodra na skutek poślizgnięcia się na chodniku przed nieruchomością będącą własnością dłużnika i jego małżonki.

Postanowieniem z dnia 15 lipca 2014 r. Sąd Rejonowy w Bydgoszczy oddalił wniosek.

Sąd Rejonowy przytaczając podstawy do nadania klauzuli wykonalności przeciwko małżonkowi dłużnika zauważył, że wnioskodawczym nie wykazała dokumentem urzędowym lub prywatnym, że wierzytelność stwierdzona tytułem egzekucyjnym powstała z czynności prawnej dokonanej za zgodą małżonki dłużnika (art. 787 k.p.c). Ponadto zobowiązanie dłużnika nie wynika z czynności prawnej, co oznacza, że nie rodzi skutków prawnych przewidzianych w art. 41 § 1 k.r.o., a więc nie powoduje rozciągnięcia odpowiedzialności za dług jednego małżonka na cały ich majątek wspólny.

Z uwagi na to, że dochodzona wierzytelność nie powstała z czynności prawnej

dokonanej za zgodą małżonka dłużnika, wobec nie spełnienia przesłanek nadania klauzuli wykonalności przeciwko małżonkowi dłużnika Sąd Rejonowy na podstawie art. 787 k.p.c. a contrario wniosek oddalił.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożyła wnioskodawczym i wносиła o jego zmianę zmiany poprzez nadanie klauzuli wykonalności zgodnie z wnioskiem oraz zasądzenia na swoją rzecz kosztów postępowania zażaleniowego. Rozstrzygnięciu Sądu Rejonowego zarzuciła naruszenie art. 787 k.p.c. polegające na przyjęciu, że dochodzona wierzytelność nie powstała z czynności prawnej dokonanej za zgodą małżonki dłużnika, podczas gdy z uwagi na współwłasność budynku, przed którym upadła wnioskodawczym, obowiązek uprzątnięcia śniegu należał do obojga małżonków.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne. Rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego odpowiada prawu.

Z treści art. 787 k.p.c. wprost wynika, że tytułowi egzekucyjnemu wydanemu przeciwko osobie pozostającej w związku małżeńskim sąd nada klauzulę wykonalności także przeciwko jej małżonkowi z ograniczeniem jego odpowiedzialności do majątku objętego

wspólnością majątkową, jeżeli wierzyciel wykaże dokumentem urzędowym lub prywatnym, że stwierdzona tytułem egzekucyjnym wierzytelność powstała z czynności prawnej dokonanej za zgodą małżonka dłużnika.

Artykuł 787 k.p.c. dotyczy zatem wyłącznie zobowiązań powstałych w wyniku czynności prawnych, bowiem tylko w tym wypadku małżonka dłużnika może wyrazić zgodę na ich zaciągnięcie. Jeżeli zobowiązanie powstało w inny sposób (np. z deliktu lub w wyniku bezpodstawnego wzbogacenia), wierzyciel nie może uzyskać klauzuli wykonalności przeciwko małżonkowi dłużnika. Ma wówczas możliwość prowadzenia egzekucji z części składników majątku wspólnego w oparciu o tytuł wykonawczy wydany wyłącznie przeciwko dłużnikowi. Taką ewentualność stwarza art. 41 § 2 k.r.i op., a potwierdza ją także treść art. 776¹ k.p.c. Z przepisów tych wynika, że wierzyciel może w ten sposób prowadzić egzekucję z pobranego przez dłużnika wynagrodzenia za pracę lub dochodów uzyskanych z prowadzenia przez niego innej działalności zarobkowej oraz korzyści uzyskanych z jego praw autorskich i praw pokrewnych, praw własności przemysłowej oraz innych praw twórcy. Zgodnie zaś z art. 31 § 2 pkt 1 k.r. i op. pobrane wynagrodzenie za pracę i dochody z innej działalności zarobkowej każdego z małżonków należą do majątku wspólnego.

W przedmiotowej zaś sprawie, jak podkreślił już Sąd Rejonowy samoistnym źródłem zobowiązania, na podstawie którego wnioskodawczym uzyskała tytuł egzekucyjny przeciwko dłużnikowi, nie jest czynność prawna, lecz czyn niedozwolony. Skoro treścią tego stosunku jest uprawnienie poszkodowanej do uzyskania odszkodowania i odpowiadający temu uprawnieniu obowiązek naprawienia szkody, to bez wątpienia mamy do czynienia ze zobowiązaniem z czynu niedozwolonego.

Przepis art. 787 k.p.c. z przyczyn wskazanych przez Sąd Rejonowy jak i powyżej przez Sąd Okręgowy nie mógł zatem znaleźć zastosowania. Fakt, iż źródłem wierzytelności może być tylko i wyłącznie czynność prawna powodował brak konieczności badania przez Sąd Rejonowy, czy wnioskodawczym wykazała dokumentem prywatnym bądź urzędowym, że wierzytelność powstała za zgodą małżonki dłużnika. W tej sytuacji Sąd Rejonowy słusznie oddalił wniosek wnioskodawczym.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy oddalił zażalenie jako niezasadne na mocy art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 S 2 k.p.c.

Na oryginale właściwe podpisy